

1 a s e t m a n a :

Quin rotllo!

Objectiu:

Que tinguin una experiència de monotonia i que s'avorreixin.

Joc:

Fer un joc que ja coneguin o que sigui molt avorrit o repetitiu. Ens pot ajudar fer-los fer una activitat tantes vegades com sigui possible.

Ex.: rentar-se la cara diverses vegades, o les mans, o recollir la brossa i tornar-la a tirar fora del cubell de manera reiterada.

Reflexió:

Sovint fem coses que són avorrides, perquè les fem habitualment. Ens avorreix fer cada dia el mateix: anar a comprar, parar taula, jugar amb els mateixos jocs, fer els deures etc. Sempre trobem excuses per no haver de fer aquestes coses.

2 a s e t m a n a :

JO, JO... jo!

Objectiu:

Conscienciar que sovint malgastem el que tenim i que comprem coses innecessàries.

Joc:

Els compradors i els venedors.

Els monitors faran de venedors i els infants de compradors.

Els monitors han de vendre el següent:

Un patí, una GAMEBOY, una escombra, l'amistat, una poma, un cavall, un equip de futbol, l'alegria, una guitarra, un gos, una excursió, etc.

Cada valor o objecte té un preu estipulat que ha d'anar d'1 a 3□.

Es faran diversos equips de 5 persones i a cadascun d'ells se li donaran 9□. Amb això hauran de comprar objectes i valors.

Reflexió:

Un cop ja han comprat, se'ls fa reflexionar sobre si els ha costat posar-se d'acord per comprar un objecte o un valor determinats, o si ha prevalgut el criteri d'un a l'hora de fer la compra.

- Veure com gastem en funció de si ho fem per als altres o per a nosaltres mateixos.
- Veure si som capaços de cedir a l'hora d'acceptar i acollir l'opinió dels altres o si sempre volem imposar el nostre criteri, és a dir: jo, jo i jo.

3 a s e t m a n a :

Què he fet!

Objectiu:

Valorar el que tenim com a persones, els sentits, les qualitats. Això ho podem fer servir per fer bé o mal als altres.

Joc:

Els cecs i els guies.

La meitat dels infants faran de cecs i l'altra meitat, de guies. Els cecs aniran amb els ulls embenats. Els guies només podran guiar amb la veu, i fent passar els cecs per tots els obstacles possibles: cadires, taules, persones etc. Els guies han d'evitar que els cecs xoquin amb aquests objectes. Després, els qui han fet de cecs faran de guies.

Reflexió:

Fer-los veure que el fet de no tenir visió és una gran limitació i que no valorem les coses fins que les perdem. Remarcar-los la importància de poder-hi veure. Si els guies no ho han fet bé i han estat entremaliats hauran causat problemes de desplaçament als cecs.

4 a s e t m a n a :

que em dirà?

Objectiu:

Reflexionar o pensar en experiències de perdó que hom ha tingut.

Dinàmica:

Per grups d'un màxim de 5 persones reflexionar sobre les vegades que ens han perdonat. Que cadascú expliqui un fet concret que hagi experimentat. Per grups s'escull un fet de perdó que s'haurà de representar davant de tothom.

Reflexió:

- Em costa demanar perdó?
- Si he fet alguna cosa dolenta, tinc por de la represàlia?
- Perdonar ens és fàcil o difícil?

5 a / s e t m a n a :

t'estimo!!

Objectiu:

Perdonar vol dir estimar i, per tant, començar de nou. Mirar de desvetllar que no siguin rancuniosos.

Joc:

Els patacons o cromos de picar.

Per equips han de jugar a cromos de picar o patacons. Tothom, en començar, ha de tenir la mateixa quantitat de patacons o cromos de picar. Un cop s'enceti el joc, un monitor cridarà el mot ESTIMAR. Acte seguit, tothom haurà de donar un cromo o un patacò a un company. Quan es digui perdonar tothom haurà de tornar a tenir la mateixa quantitat de cromos i patacons que a l'inici del joc. Això es pot repetir diverses vegades.

Reflexió:

Perdonar és retornar l'alegria perduda o presa a l'altre. Quan entristim algú li prenem l'alegria i l'oportunitat d'estimar-nos i compartir.

- Coses que m'ajuden a trobar l'alegria, la pau i la confiança.
- Actituds i persones que m'ajuden a sentir-me estimat i a estimar els altres.

6 a s e t m a n a :

Que guai!

Objectiu:

Desvetllar l'alegria de perdonar i de sentir-se perdonat.

Taller:

Es tracta de fer palmons amb paper, fulles de palma, branques o trenes de llana. Es poden decorar amb cintes en què hi escriguin experiències de sentir-se perdonat o d'alegria.

Reflexió:

Quan perdonem i quan se'ns perdona descobrim l'alegria de l'amor de Déu i de l'amor dels altres.

1 a s e t m a n a :

Quin rotllo!

Un home tenia dos fills. El més jove li digué: «Pare, dóna'm la meva part de l'herència».

Sovint és avorrit i empador haver de fer cada dia el mateix.

- Llegir Lluc 15, 11-24. Podríeu llegir el text en alguna Bíblia infantil de llenguatge més adaptat als nois i noies (per exemple: «La teva primera Bíblia» (Barcelona, Edebé, 1997)).
- Construir la primera part de la maqueta: una casa pairal amb gallines i vedelles.
- Cadascú podria explicar qui són els membres de la seva família, com es relacionen entre ells i de quina manera ens demostren la seva estimació, especialment el pare i la mare.

2 a s e t m a n a :

jo, jo...jo!

Se'n va anar lluny de casa i va malgastar tot el que tenia.

Quan s'estima algú de veritat se'l deixa lliure perquè esculli la seva vida, tot i que no s'estigui d'acord amb ell.

- Ara representaran el fill i els pares que l'acomien.
- Intentar que entre tots els infants expliquin la història.
- Escriure en cartolines petites (que posarem al costat del noi que marxa) aquelles actituds que ens allunyen dels altres: egoisme, violència, orgull..., o aquelles accions que ens han portat a «allunyar-nos de casa»: no ajudar a qui ho necessita, deixar de banda aquell company, barallar-me, no compartir les coses, fer trapes en el joc, no donar un cop de mà a casa, ser irresponsable a l'hora de fer els deures, «passar» dels problemes dels altres...

3 a setmana :

Què he fet!

Mancat de tot i amb la panxa i les butxaques buides, va reflexionar. Finalment, es va alçar per tornar a casa del seu pare.

Valorem el que tenim quan ho hem perdut. Reconèixer la pròpia falta és el primer pas per al perdó.

- Un dels infants explica la història i la resta la representa.
- Col·loquem a la maqueta l'arbre, els porcs i el jove que reflexiona.
- Podriem fer un collage en una cartolina (que es podria col·locar sota els elements que hem posat avui, com si fos el terra de la maqueta) amb fotografies o imatges de diari, de revista o de còmic que reflectissin les conseqüències de l'egoisme de les persones: guerres, robatoris, injustícies, violència...

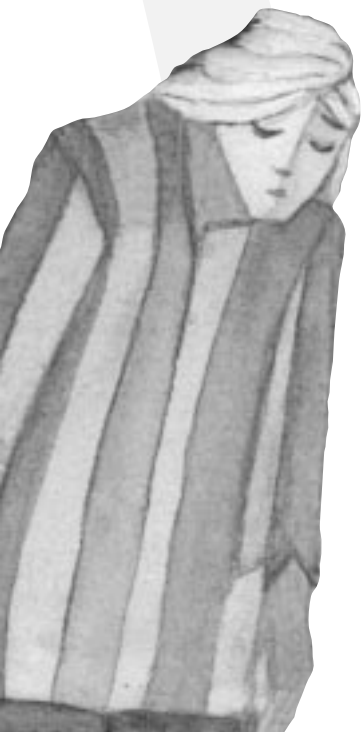
4 a s e t m a n a :

què em dirà?

El Pare el va veure i es va commoure.

Quan s'estima, el perdó és fàcil.

- Posar a la maqueta el fill que arriba i els pares que l'acullen.
- Avui potser podríem fer algun joc de confiança. Per exemple, el de posar-se per parelles, un amb els ulls embenats i l'altre conduint-lo per la sala (podríeu dissenyar un circuit amb algun obstacle). Després del joc es podria comentar el que s'ha sentit. Seria interessant parlar de la confiança amb els altres i amb Déu.
- Seria bo recordar les vegades que ens hem perdonat. Constatar com la confiança i l'estimació faciliten el perdó.

5 a s e t m a n a :

t'estimo!!

«Pare, he pecat contra el cel i contra tu».

Estimar és perdonar.

- Avui és el dia adient per poder CELEBRAR EL PERDÓ. Caldria rellegir la narració a poc a poc.
- Com a revisió de vida es podrien recuperar les cartolines de la segona setmana i el collage de la tercera.
- Podríem fer cartells amb les frases proposades per a aquesta setmana i fonamentar el comentari de l'Evangeli en elles. Fins i tot es podria proposar de fer el gest de l'abraçada, en silenci, com a signe de l'abraçada del pare que sempre ens acull perquè ens estima. Seria bo experimentar la tendresa de Déu i celebrar-la cantant: «Benvolgut Pare», «Mans a les mans», «Deixa't estimar per Jesucrist»...

6 a s e t m a n a :

Que guai!

Fem festa perquè el meu fill estava perdut i l'hem trobat.

Quina festa dins el cor quan es retroben els qui s'estimen!

- FEM FESTA, doncs.
- Per què no fem disfresses o titelles i representem la història?
- Seria interessant acabar-la amb una dansa que poguéssim fer tots plegats.
- També podríem guarnir la maqueta, i la sala, amb garlandes (que es podrien fer com a taller).
- Es podria compartir alguna lllaminadura embolicada amb paper de colors o, fins i tot, fer alguna cosa especial per berenar.

1 a s e t m a n a :

Quin rotllo!

Introducció:

A la nostra vida tenim massa cops la sensació d'estar formant part d'una rutina que se'ns menja i que fàcilment ens fa caure en el tedi i l'avorriment. Per això proposem aquesta dinàmica en la pregària d'aquesta primera setmana, agafant la imatge del fill petit que, cansat de la rutina, vol emprendre noves aventures

Dinàmica:

- **Material:** Un o dos rotllos de paper de vàter.
- **Funcionament:** Un o dos voluntaris (depèn del nombre de nois) es deixaran "enrotllar" pel paper de vàter. Això servirà per indicar que la rutina és, de vegades, un rotllo. Els altres nois, al seu voltant, hauran d'anar dient les coses de la vida diària que els causen aquest tedi o cansament (per ex., passar sempre pel mateix carrer, seure al mateix lloc a classe, tenir sempre deures per fer a casa...). Cal estar atents per descobrir quines són les coses que més els cansen. De fet, hauríem d'ajudar-los a descobrir la importància de les coses petites, en les quals, sovint, ni tan sols ens fixem. I alhora els hauríem d'ajudar a tenir una visió diferent de les coses.

Evangelí:

"I Jesús digué als seus deixebles: No us preocupeu pel demà, que cada dia ja té les seves pròpies ocupacions" (Mt.6,34)

PREGÀRIA:

Senyor Jesús, ajuda'ns a descobrir la meravella de cada jornada, encara que sigui aparentment igual que ahir o demà. Fes que cada cop que tractem una persona ho fem com si fos el primer cop, o l'últim. Que en el nostre tracte, paraules o accions hi hagi sempre la frescor, l'espontaneïtat i l'alegria que els nostres cors són capaços de donar quan estan entusiasmats. Fes que sempre estiguem encisats per les coses de cada dia i que no permetem que el tedi, l'avorriment o la rutina ens entristeixin i ens tornin cecs a les meravelles de la vida.

2 a s e t m a n a :

Introducció:

Els nois d'aquesta edat, tot i que comencen a entendre la importància del grup, encara tenen molt marcat el sentit hedonista de vetllar per les seves necessitats i gustos. Els falta una mica d'empenta per funcionar en la línia del sacrifici i el compromís. Però, evidentment, tenen capacitat per obrir-se i atendre els altres. Els hem d'educar (també a l'espai) per tal que s'adonin de la importància de créixer com a persones obertes als altres i perquè es comprometin en tot allò que tenen i són. Per això la dinàmica vol fer-los veure que mirar-se massa el melic i oblidar-se de les necessitats dels altres és una actitud molt egoista. El fill petit va marxar de casa perquè sols va tenir en compte les seves necessitats i interessos, sense pensar en el seu pare i sense mirar al seu voltant. Va tirar pel dret i només va pensar en ell mateix.

Dinàmica:

- **Material:** Un mirall i una tela grossa.
- **Funcionament:** Es posa el mirall en una part dels locals més aviat fosca i es tapa amb la tela. D'un en un, els nois van entrant i mirant-se al mirall. Això vol dir que hauran d'aixecar la tela per poder-s'hi veure reflectits i, alhora, quedaran una mica tapats amb aquesta, com passava amb les maquinetes de fotografiar antigues, que el que feia la foto s'havia de cobrir el cap i mig cos quan mirava per l'objectiu. El noi es veurà poc i malament. Un cop hagin passat tots per l'escena, tornaran a seure. Llavors es podrà reflexionar dient-los que en cada un d'ells hi ha moltes qualitats que han de sortir i que han de donar fruit, però que si les guardem dins, si no les oferim als altres, si no ens desgastem... anirem "deformant-nos" i "enfosquant-nos". La millor manera de "veure'ns" és en els ulls dels altres. Han de descobrir en el nostre tracte i accions les meravelles que portem dintre. El nostre millor mirall són les cares i els somriures dels qui ens envolten.

Evangeli:

“Un rei que marxava de viatge cridà els seus administradors. A un li donà deu milions, a un altre cinc i a uns altres un. I els confià els seus béns fins a la seva tornada. El que n’havia rebut deu, els invertí i en tragué deu més. Igualment, el que en tenia cinc, els invertí i en tragué cinc més. Però el que en tenia un tingué por de prendre’l i l’amagà. De tornada, el rei cridà els seus administradors. El que en tenia deu li donà els deu que havia guanyat de més, i el rei el premià. El que en tenia cinc li donà els cinc que havia guanyat i el rei el premià. Però quan arribà el que en tenia un digué: Sé que sou exigent i que voleu collir on no heu sembrat; per això vaig tenir por de perdre el que m’havíeu donat i ho vaig amagar. El rei li contestà: administrador dolent i peresós, si saps que m’agrada collir on no he sembrat, almenys hauries pogut posar els diners al banc i ara podria cobrar els interessos. Res, feu-lo fora i traieu-li el que li havia donat. (Mt.25-14-30)

Pregària:

Senyor, no permeteu que de tant mirar-nos el melic els dons i qualitats que ens heu donat quedin tancats en el nostre cor i no donin cap fruit. Ajudeu-nos a ser administradors generosos i agosarats que multipliquin allò que ens doneu i no pas dels que per por o mandra ho amaguen i s’empobreixen. Que sapiguem descobrir en el rostre de l’altre el premi del nostre esforç i que, en les nostres vides, el Tu estigui abans que el Jo, igual com vas viure tu.

Ensenya’ns a donar-nos als altres sent generosos amb el que tu ens has donat.

3 a s e t m a n a :

Què he fet!

Introducció:

La dinàmica que porta el fill petit és la d'anar seguint els propis gustos i desitjos, tancant-se en si mateix i empobrint-se cada cop més. Arriba el moment que la pobresa és tan immensa que ja no pot fer altra cosa que alçar el cap i mirar al voltant preguntant-se què ha fet. El perdó s'inicia en el mateix moment que un reconeix la falta, ni que sigui des d'una primera vessant encara "egoista" de preguntar-se: què em passa? I el perquè de tot plegat. Quan un està bé no es pregunta res, però quan està tocat i ferit sí que ho fa. És aquesta ferida la que posem davant de Déu, perquè Ell la toqui i la guareixi amb la seva misericòrdia. Avui sí que seria bo que es fes una mena "d'examen de consciència" o reconeixement de les pròpies ferides. Conèixer-les i posar nom als dolors del cor ja és un primer pas cap a la guarició.

Dinàmica:

- **Material:** Un tros de paper per a cada noi i, si és possible, fer un foc (i, si no, es pot agafar una espelma encesa)
- **Funcionament:** Es tracta de convidar els nois a escriure de forma provada alguna actitud o ferida (segons l'explicació prèvia) que hagin de canviar o curar. Reconèixer-les és un primer pas. Conèixer què haig de canviar en mi perquè no és bo ni per a mi ni per als altres és l'inici de la conversió. Per tant, cadascú ho escriu en silenci i, un cop ho han fet tots, es crema, com a signe i desig que volem "destruir" tot allò que ens fa mal a nosaltres i als altres, i això passa perquè ho posem davant de Déu, que és l'únic que pot canviar els cors.

Evangelí:

Pere va preguntar a Jesús: Mestre, quants cops he de perdonar el meu germà? I Jesús va respondre: Has de perdonar setanta vegades set. (Mt. 18,21-22)

Pregària:

Senyor Jesús, ensenya'm a perdonar com tu em perdones a mi. Ensenya'm a canviar el cor per poder servir i estimar millor. Ensenya'm les meves ferides, perquè les pugui posar davant teu i rebre la guarició del perdó. Senyor Jesús, que el foc del teu Esperit Sant purifiqui les meves accions, intencions i paraules, de manera que en mi i en els que m'envolten regni més l'estimació que no els odis. Que en els nostres cors el teu perdó pugui curar els nostres dolors, i així continuar caminant decididament cap a la felicitat de l'estimació.

4 a s e t m a n a :

què em dirà?

Introducció:

Quant que costa a voltes demanar perdó precisament perquè ens fa por la reacció de l'altre. Evidentment, ens poden rebutjar i encara fer-nos més mal. Però també és cert que quan un estima no té mai dificultats per perdonar. De fet, ens diu St. Agustí que qui perdona estima dues vegades. Que n'és de preciós donar segones oportunitats a aquells que s'acosten; que n'és de preciós reconstruir allò que el mal i l'egoisme han destruït; que n'és de preciós quan dos cors tiren a terra els murs que els separen i es tornen a trobar. Això és el que li passa al cor del fill petit que, lluny de trobar un cor ressentit i endurit en el seu pare, troba compassió, amor, i desig d'abraçar-lo. Aquest és el cor del nostre Déu i si no ho oblidéssim tan sovint segurament dormiríem millor a les nits, ens alçariem més alegres cada dia i ens tractariem de manera diferent els uns als altres "tal com Ell ens tracta". Quan un estima no té por d'acostar-se a l'altre, ja que tot serà bo.

Dinàmica:

- **Material:** Dues bosses amb sorra, una escombra i un recollidor.
- **Funcionament:** Es tracta de fer una “representació” davant dels nois i que després la comentin. És simple i sense diàleg. Es tracta més aviat d’un “esqueix”. Un va caminant i deixant anar sorra de la bossa que porta, i l’altre, amb l’escombra i el recollidor, la va recollint. Sense dir-se res, un va tirant i embrutant i l’altre va recollint. Quan s’acaba la sorra de la bossa, el que la tirava s’atura i mira el que la recollia. Aquest també se’l mira i li dóna una altra bossa plena de sorra. Aquí s’acaba. I els nois comenten el que els sembla. De fet, la cosa està en el fet que Déu no té problema en seguir-nos durant la vida i “recollir” el nostre pecat. Ens perdona com si res no hagués passat, sense rancúnies, sense retrets, sense males cares. I tot això per amor. Un amor que no és condicionat, facis el que facis. Per això torna a donar la bossa que es pot tornar a escampar o guardar. L’amor autèntic sempre respecta i possibilita la llibertat de l’altre. El pare acull el seu fill, però no li exigeix que no torni a marxar. Simplement l’acull, el perdona i l’estima.

Evangelí:

Jesús, estant clavat a la creu al Gòlgota, alçà els ulls al cel i digué: Pare, perdoneu-los, perquè no saben el que fan” (Llc.23,34)

Pregària:

Senyor, en el teu amor no hi ha fissures ni esquerdes. El teu amor és cert i durable, és viu i etern. Tu ens aculls sempre, ens estimes sempre, ens mantens lliures sempre. Encara que et ferim, que et rebutgem, que et fem mal, que ens girem d’esquena a tu... continues estimant-nos i acollint-nos. Gràcies per ser com ets. Fes que els nostres cors aprenguin una mica a ser com tu, que també ens acollim els uns als altres sense rancors, ni condicions, ni recels... Senzillament, amb joia, alegrant-nos i estimant-nos.

5 a s e t m a n a :

t'estimo!!

Introducció:

Parlar d'estimació en aquestes edats, tot i que es pot fer, desperta més aviat el somriure burleta. A aquesta edat els comença a costar el fet de manifestar els sentiments obertament i alguns ja van per la vida de "tios durs". Però, malgrat tot, necessiten l'amor com el necessitem tots. Per tant, encara que no sigui fàcil trobar el llenguatge apropiat, cal parlar-los d'aquesta necessitat que sentim tots en el cor. És el sentit de les nostres vides. Tal com deia St. Joan Bosco: "Ens cal estimar i sentir-nos estimats". I, de fet, aquesta és la conversió que es produeix en el fill pròdig: que accepta l'amor del Pare. Es deixa estimar. Acull el cor del Pare i això és motiu de transformació i de guariment. Nosaltres som destinataris d'aquest amor que canvia les coses, perquè té força per canviar el cor. Cal anunciar-los que l'amor de Déu tot ho pot i que, per a aquell que és objecte d'aquest amor, tot és possible.

Dinàmica:

- **Material:** No fa falta.
- **Funcionament:** Tot i que aquesta dinàmica es fa servir per treballar el tema de la confiança, també ens servirà per reflexionar sobre la doble direcció de l'amor. Es tracta que els nois es posin un davant de l'altre, i que un voluntari, situat sobre una cadira o taula, es llanci al buit mentre els altres (que hauran unit les mans fent una "llitera") el "recullen" i no permeten que caigui a terra. La idea és fer la dinàmica sense explicar-ne el sentit. Un cop l'han feta diverses persones, se'ls pregunta: L'acte d'estimar, amb quin dels dos actes (llançar-se o acollir) es podria identificar? La resposta seria amb tots dos, perquè l'amor és un acte que s'ha d'acollir (com agafaven el voluntari que es llançava a l'aire), però sobretot és l'acte de donar-se sense contemplacions (com el que es llançava).

Evangelí:

“Jesús els digué: Estimeu-vos tal com jo us he estimat. No hi ha amor més gran que aquell que dona la vida pels seus amics. I vosaltres sou els meus amics”.
(Jo 15,12-13)

Pregària:

Senyor Jesús, dóna'ns la força necessària per estimar. No és fàcil. De fet, possiblement no podríem estimar de veritat sense la teva guia i ajuda. Tu ets qui estima contra tota prova i dificultat. Fes que els nostres cors s'eixamplin coneixent i acceptant el teu Amor. Que sapiguem estimar-nos els uns als altres tal com tu ens has estimat. Sense restriccions, sense limitacions. Que sapiguem donar-nos als altres i alhora acollir-los. Que el teu sant Esperit instrueixi els nostres sentiments perquè cada dia siguin més semblants als teus.

6 a s e t m a n a :

Que guai!

Introducció:

Amb aquesta pregària acabem la preparació per a la Pasqua i, per tant, com que estem a les portes de celebrar la resurrecció del Senyor, cal despertar el sentiment de joia i alegria. És el sentiment que tindria el fill pròdig que es trobava immers en aquella festa on ell era el centre. I, de fet, en la Pasqua, Crist és el centre, però en ell ho som també nosaltres, que compartim i som dipositaris de la seva vida. Per això cal també proclamar l'acció de gràcies que correspon a la gràcia i generositat del Pare que ens acull i ens obre les portes del seu cor sense restriccions.

Dinàmica:

- **Materials:** Un test i llavors.
- **Funcionament:** De fet, és un crit d'esperança i una mirada cap al demà, ja que avui acollim un amor que ha de quedar plantat en els cors com una llavor. Confiam que la gràcia i la presència de Déu vagin regant i cuidant aquesta llavor que, quan sigui el moment oportú, donarà fruit. Es tracta senzillament que cadascú planti una d'aquestes llavors, tot pensant un desig, quelcom que voldria que fos nou en la seva vida, quelcom que voldria que nasqués en el seu cor (sentiments, accions, coses que haurien de canviar, noves mirades...). Seria bo acabar amb una pregària d'acció de gràcies com la que proposem a continuació.

Evangelí - Acció de gràcies:

Jesús digué: "Us dono gràcies, Pare Sant, perquè tot això ho heu revelat als petits i senzills de cor, i no pas als entesos i savis. Sí, Pare bo, així us ha plagut." (Mt.11,25)

Celebració penitencial

nets de cor

Algunes orientacions per a fer servir aquest material

Les paneres de vímet i el braser

- Penseu amb temps a preparar-ho.
- Si no teniu ocasió d'anar al camp a buscar les diferents espècies, les podeu trobar a la plaça o en algun herbolari.
- El braser es pot substituir amb èxit per una cassola de terrissa. Poseu-hi un cotó aplanat i una mica d'alcohol amb sal. A sobre poseu-hi, en el seu moment, les plantes i veureu que bé cremen ni que siguin verdes.

nets

Una creu presideix la celebració.

Damunt l'altar, posarem unes paneres de vímet amb branquillons o fulles de diferents espècies vegetals com ara: romaní, farigola, boix, menta, eucaliptus, olivera, sàlvia, fonoll, llorer, etc. Mitja dotzena, com a mínim. Millor si són seques, si més no algunes.

Davant les diferents paneres, poseu un rètol amb el nom de l'espècie corresponent.

També hi podria haver terratges amb plantes vives, de tal manera que tot ens situï en un ambient "verd".

Una altra cosa que podem posar, seria un mural on fossin dibuixades les diferents fulles de les plantes que emprarem a la celebració.

Al peu de l'altar, tingueu a punt un brasero o equivalent on poder fer foc.

Cant: *(Qualsevol que coneixem i s'adigui amb el tema penitencial.)*

Amb veu forta i clara, uns lectors/es llegeixen pausadament:

Lector/a 1: Ens reunim avui, davant la creu de Jesús, perquè volem ser "NETS DE COR" i també perquè portem a la nostra celebració quatre intencions:

- fer-nos conscients, una vegada més, de la misericòrdia de Déu i del seu amor sense límits.
- reconèixer-nos pecadors i necessitats de perdó
- mostrar-nos agraïts i disposats a la conversió, i
- celebrar amb joia la nova oportunitat que Déu ens dóna

Celebrant: Amb aquests desigs al cor, comencem la nostra celebració **en nom del pare i del fill i de l'esperit sant**

Tots/es: Amén!

de cor

Lector/a 1: Les plantes com a signe per a ser:

Lector/a 2: Ecologistes?

Lector/a 3: Naturistes?

Tots/es: Lliures de mal!

Lector/a 2: Idealistes?

Lector/a 3: Utòpics?

Tots/es: Reconciliats!

Lector/a 2: Romàntics?

Lector/a 3: Poetes?

Tots/es: Nets de cor!

Lector/a 1: En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué i se li acostaran els deixebles. Llavors, prenent la paraula els ensenyava dient:

“feliços els nets de cor: ells veuran Déu”

Lector/a 2: Escoltem ara, tres moments diferents de l'evangeli, en versió abreujada i adaptada, i intentem captar quina és l'actitud de Jesús davant els pecadors:

Lector/a 3: Un home que estava totalment impossibilitat, es va fer dur davant Jesús per demanar-lo que el guarís. El seu patiment va commoure Jesús i li oferí el que buscava i més, la salut del cos i també la salut de l'esperit: el perdó dels seus pecats.

Ningú no reconeixia a Jesús el poder de fer cap de les dues coses. Com a molt, el poder de la guarició física. Però, el perdó del pecat? La sanació del mal de l'esperit? No!

Jesús el mirà fit a fit: “No ho creieu?”

“Doncs ara veureu que puc perdonar i puc curar”

Llavors mirà el paralític i amb autoritat va dir-lo:

“Et perdono els teus pecats, i, perquè tothom vegi que és veritat, ara camina”

I l'home, d'un bot, es posà a caminar.

Lector/a 1: També va explicar Jesús el cas d'un pastor que tenia 100 ovelles, una de les quals abandonar el ramat i se'n va anar per les seves fins que es va perdre. A la nit, el pastor la va trobar a faltar i, deixant el corral totes les altres, no va parar de caminar i d'escorcollar camps i boscos fins a trobar l'ovella esgarriada que havia quedat atrapada entre uns matolls. I llavors, no li va fer cap retret, sinó que va tenir una alegria immensa. El pastor va agafar l'ovella, la va amanyagar, se la va pujar a coll i se la va emportar cap a casa amb les altres.

Lector/a 2: Del mateix tarannà del pastor, era un pare a qui el seu fill més jove havia abandonat després de treure-li tants diners com podia. El pare no va perdre mai l'esperança de recuperar-lo. I així, després de molts anys, el fill rebel, arruïnat i decebut de la vida que havia portat, es va presentar a la porta de casa del seu pare disposat a rebre el càstig que mereixia. Però el pare, en comptes de renyar-lo, li va obrir els braços, va saltar d'alegria i va preparar per a ell la festa familiar més gran que mai no havia fet.

Celebrant: El celebrant pot fer ara un comentari breu sobre el poder i la intenció de Jesús de perdonar els pecats (paralític) sobre l'interès que no es perdi ningú (ovella), i sobre l'alegria i la celebració per un pecador que es converteix (fill perdut).

Tot seguit farem l'examen de consciència a partir de les propietats de cadascuna de les plantes medicinals que tenim...

Amb veu forta i clara, els lectors llegeixen pausadament.

Lector/a 3: Déu tot ho ha fet bé.
Déu ha fet bona la natura i l'ha feta per a nosaltres.
Déu també ens ha fet bons a nosaltres, amb llibertat per tenir un cor net i amb possibilitat de convertir-nos quan per debilitat o per malícia equivoquem el camí.

d e

Lector/a 1:

Fonoll:

Planta cultivada, comestible i amb propietats medicinals

Serveix:

- per ajudar la digestió
- com a condiment en plats de peix, carn o aus
- per fer amanides o com a verdura cuita ...

Té propietats:

- contra el mal alè de boca
- per prevenir l'obesitat
- com a estimulants ...

Caràcter simbòlic del fonoll:

Et demanem PERDÓ per:

- Ser un "panxacontent" i no tenir en compte el que passa als altres
- Ser exigent a casa, amb la família, amb el menjar, amb el vestir, amb tot
- Ridiculitzar els altres, creure's superior
- Estar preocupat només per les aparences.

Volem que ens AJUDIS a:

- Estar atent a les necessitats dels altres, saber escoltar-los.
- Ser agraït, viure positivament, tenir sentit de l'humor.
- Ser dialogant, ser amable, estar al costat
- Anar a fons, tenir conviccions profundes.

Lector/a 2:

Romani:

herba aromàtica, amb propietats cosmètiques i medicinals.

Serveix:

- estimular el sistema nerviós
- alleugerir els dolors reumàtics
- desinfectar i actuar com antisèptic...

S'utilitza:

- per condimentar el xai i el porc
- per a fer infusions
- per tenir cura dels cabells foscos...

Caràcter simbòlic del romani:

Et demanem PERDÓ per:

- No fer les coses per mandra
- Tenir poca resistència davant les dificultats
- "Contagiar-se" fàcilment del que els altres pensen o fan.
- No estar motivat interiorment, ser o mostrar-se "passota".

Volem que ens AJUDIS a:

- L'esforç i el gust pel treball ben fet
- La lluita per superar les dificultats
- La llibertat de no deixar-se portar pels altres allà on volem anar.
- La il·lusió per viure i compartir el que som i tenim.

nets

Lector/a 3:

Orenga:

planta d'ús eminentment
culinari i ornamental

Serveix:

- per a condimentar carn
- com a verdura i per fer amanides
- per aromatitzar l'oli i el vinagre

S'utilitza:

- per donar als plats un gust "mediterrani"
- per fer jardins, per la seva tolerància al fred
- per atraure les abelles per fer mel

Caràcter simbòlic de l'orenga:

Et demanem PERDÓ per:

- No tenir mai una paraula positiva respecte dels altres .
- Fer les coses de qualsevol manera i no esforçar-se per acabar-les.
- Parlar malament dels altres, criticar-los.
- Ser egoista i viure centrat en un mateix.

Volem que ens AJUDIS a:

- Acceptar les excuses dels altres, no fer problema de coses petites.
- Acabar les coses que comencem, fer el treball ben fet.
- Disculpar els errors dels altres
- Estar sempre a punt de fer un servei.

Lector/a 4:

Farigola:

planta aromàtica, decorativa i amb propietats medicinals

Serveix:

- per estimular el sistema immunològic
- contra la tos i la irritació del coll
- contra els dolors musculars i el reumatisme ...

S'utilitza:

- com a condiment de molts plats
- per fer salses, escabetx, etc.
- per fer caldos i sopes ...

Caràcter simbòlic de la farigola:

Et demanem PERDÓ per:

- Ser molest i empipador, no deixar els altres viure en pau.
- Trobar massa dificultats per anar endavant
- Ser massa sensible i susceptible
- Ser inconstant, fer les coses de qualsevol manera.

Volem que ens AJUDIS a:

- El servei i l'ajuda sense condicions, el no protagonisme
- La força per superar els entrebancs
- El sentit de l'humor i el bon tracte
- La responsabilitat en el treball, l'afany de superació personal.

de cor

Lector/a 1:

Menta:

planta aromàtica, d'ús domèstic i medicinal

Serveix:

- per preparar begudes i tisanes
- per fer caramels refrescants
- per alleugerir el mal de cap

Té propietats:

- per descongestionar les vies respiratòries
- per disminuir els símptomes de la grip
- per espantar els insectes ...

Caràcter simbòlic de la menta:

Et demanem PERDÓ per:

- Ser intolerant, egoista, rancuniós
- Fingir, no mostrar-se tal com ets, enganyar amb intenció.
- Deixar-se portar per l'orgull i el mal humor
- Estar sempre cansat, molest, nerviós i donar la culpa als altres.

Volem que ens AJUDIS a:

- Saber escoltar, comprendre, respectar
- Ser humil, honest, ser capaç de dir la veritat senzillament
- Saber perdonar, no tirar més llenya al foc.
- Assumir els propis errors, no donar voltes a les coses.

Lector/a 2:

Camamilla

Herba d'ús domèstic, cosmètic i medicinal

Serveix:

- per netejar els ulls
- per suavitzar les irritacions de la pell
- per aclarir els cabells rossos

S'utilitza:

- per ajudar a la digestió
- contra l'insomni i el nerviosisme
- per reduir les ulleres ...

Caràcter simbòlic de la camamilla:

Et demanem PERDÓ per:

- Mirar malament la gent, projectar sobre els altres les nostres pors i els nostres errors.
- Viure desesperançat, no tenir horitzons
- No saber acceptar les raons dels altres ni la part de veritat que puguin tenir.
- Ser violent, incordiar contínuament.

Volem que ens AJUDIS a:

- Tenir el cor net, mirar els altres amb benevolència.
- Ser lliure d'esperit, viure joiosament
- Tenir personalitat, saber riure's d'un mateix, valorar els altres
- Ser pacífic, pacificador, portador de pau

Lector/a 3:

Caputxina:

planta decorativa, d'ús culinari i medicinal

Serveix:

- per aromatitzar i condimentar
- per tenir cura dels cabells
- per fer jardins i decorar la casa
- per a fer amanides

S'utilitza:

- per descongestionar el pit
- per les infeccions d'orina

Caràcter simbòlic de la caputxina:

Et demanem PERDÓ per:

- Ser superficial, estar només pendent de l'aspecte físic
- Gastar molts diners en coses supèrflues sense tenir en compte els qui no tenen res
- Voler ser sempre el centre d'atenció
- Menysprear els qui no són com jo, marginar els companys.

Volem que ens AJUDIS a:

- Reflexionar i mirar d'anar a fons, valorar les persones pel que són no pel que tenen
- Compartir el que som i tenim amb els qui ho necessitin
- Saber escoltar, saber acollir els altres
- No fer diferències, estar al costat dels més febles, dels menys agraciats.

Lector/a 4:

Espígol:

planta essencialment aromàtica

Serveix:

- per rentar, refrescar i perfumar
- per fer olis i ungüents de tota mena
- per calmar els cops i els dolors

Té propietats:

- antibacterianes
- antisèptiques
- antiespasmòdiques

Caràcter simbòlic de l'espígol:

Et demanem PERDÓ per:

- Tenir intencions destructives, ser negatiu, viure irritat amb un mateix.
- Deixar-se anar, no interessar-se per res
- Mirar amb indiferència el dolor dels altres, no lluitar ni esforçar-se per ajudar.
- Viure amb tristor i pessimisme.

Volem que ens AJUDIS a:

- Viure alegre, dinàmic, lluitador, col·laborar activament en les coses comunes.
- Demanar Déu ajuda per superar-se
- Escoltar els altres, fer-se càrrec de la seva situació, fer-los costat
- Viure en positiu, ser agraït, somriure.

d e

Silenci *Es pot posar música de fons per donar temps a fer aquest examen de consciència.*

Celebrant: Ara ens reconeixem pecadors, davant Déu i davant els germans.
Ho farem presentant a les mans els nostres pecats i mantenint-les obertes davant Déu en actitud de pregària per tal d'acollir el seu perdó direm tot junts...

“Jo confesso a Déu tot poderós, i a vosaltres germans...”

Ara, tots els qui vulgueu penedir-vos dels vostres pecats i rebre l'absolució, us anireu apropant a algun dels diferents sacerdots per tal de confessar les vostres febleses i limitacions, els vostres errors i pecats sota la mirada tendra i amorosa de Déu pare.

Confessió individual

Cant: *(Pietat, oh Déu! / Benvolgut Pare. / Pare, hem pecat contra vos. Des de l'abisme / d'altres....)*

Celebrant: Les plantes que ens han fet de signe per examinar la nostra consciència avui i per reconèixer els nostres pecats, són també damunt l'altar. No pas dibuixades, sinó reals.

En prendrem un grapat de cada una i les cremarem.
El foc serà signe de la nostra purificació i el seu perfum de les plantes mentre cremen, signe de la benedicció i de la misericòrdia de Déu.

(El mateix celebrant o algú altre omple el braser amb un grapat d'herbes de cada panera i les encén.)

Celebrant: Hem escoltat la paraula de Déu.
Hem reconegut els nostres pecats.
Hem manifestat el nostre desig de conversió i hem rebut l'amor de Déu i el seu perdó.
Ara seguint l'encàrrec que ens feu Jesús resarem junts el pare Nostre com a signe de reconciliació i de germanor entre nosaltres.

Benedicció i comiat:

Celebrant: Que així com l'aroma i el fum d'aquestes herbes que han estat purificades pel foc s'ha estès per tota aquesta nau (església, capella, sala...) també el perfum de l'amor de Déu que emergeix dels nostres cors purificats pel perdó del Pare, s'escampi arreu de les nostres vides per tal de que la seva llum arribi a tothom que ens envolta en l'esclat d'una nova Pasqua que anuncii que Crist és viu, que ha ressuscitat. Que ens ajudi a aconseguir-ho la benedicció de Déu que ens estima i ens és a tots, **Pare, Fill i Esperit Sant.**

Cant final: *(Un cant d'acció de gràcies, o bé "Benaürats seran")*